

podél stěny pod vypínačem, ztratila rovnováhu, sklouzla po schůdkách vedoucích do kuchyně dolů, upadla a utrpěla těžké zranění. Žalobou domáhá se náhrady škody. N í ž š í s o u d y uznaly žalobní nárok důvodem po právu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Jde o hostinskou kuchyni, ve které bylo zařízeno elektrické osvětlení a elektrický vypínač byl umístěn na stěně ve výši 96 cm nad prknem 54 cm širokým, položeným při této stěně a opřeným na jedné straně o mušli vodovodu a na druhém konci o obyčejnou bedničku, postavenou nad schody u dveří. Toto prkno značně ztěžovalo přístup k elektrickému vypínači, ježto osoba, která chtěla dosáhnouti na vypínač, musila se nahnouti přes prkno. Šlo o takové zařízení v pracovní místnosti, jaké má na mysli ustanovení § 1157 obč. zák., a bylo proto povinností žalované jako zaměstnavatelky, aby věnovala svou pozornost tomu, zda toto zařízení pracovní místnosti neohrožuje tělesnou bezpečnost jejích zaměstnanců, a aby zjedнала potřebnou nápravu. Nestačí ještě, že místnost sama jako taková vyhovovala předpisům stavebním a zdravotním, nýbrž v souzené věci jest rozhodné, zda zařízení pracovní místnosti bylo takové, aby při něm byly život a zdraví zaměstnanců dostatečně chráněny. Výrazem »nářadí« se v 1157 obč. zák. rozumí předměty určené k provádění pracovních úkonů a jest za ně pokládati i prkno, jehož bylo v hostinské kuchyni používáno k ukládání umytého nádobí. Osvětlovací elektrické zařízení jest součástí zařízení pracovní místnosti. Při posuzování jejich bezpečnosti pro osoby v kuchyni zaměstnané jest pak přihlížeti také k tomu, jak byly k sobě navzájem umístěny. Za zjištěných okolností porušila žalovaná povinnost uloženou jí v § 1157 obč. zák., ježto se nepostarala o to, aby žalobkyně, která časně ráno v zimě musila v tmavé kuchyni rozsvítiti elektrické světlo, mohla tak učiniti bez ohrožení svého zdraví a tělesné bezpečnosti. Že by povaha služby, konané v kuchyni, nepřipouštěla odstranění shledaných závad, nelze uznati, neboť při ukládání umytého nádobí mohla si žalovaná snadno obstarati jiné zařízení, než pouhé prkno, opřené o umyvadlo vodovodu a obyčejnou bedničku a položené pod elektrický vypínač, a mohla se také snadno postarati o vhodnější umístění elektrického vypínače. Připomenouti jest, že péče podle § 1157 obč. zák. jest uložena zaměstnavateli, nikoliv zaměstnanému, jenž není povinen, aby zaměstnavatele upozorňoval na potřebu ochrany (viz rozhodnutí čís. 10.183 sb. n. s.).

Čís. 14133.

Může-li povinný jako dědic býti zapsán jako vlastník nemovitosti jen za současné poznámky zákazu zcizení a zatížení, nemůže se vymáhající věřitel domáhati vnuceného zřízení zástavního práva podle třetího odstavce § 350 ex. ř.

(Rozh. ze dne 1. února 1935, R I 1697/34.)

Vymáhající věřitel navrhl exekuci vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitost, která povinnému, jenž k ní dosud nebyl zapsán jako vlastník, již byla odevzdána a na níž podle odevzdací listiny mělo býti vloženo doživotní právo poživací pro pozůstalou vdovu, jakož i zákaz zcizení a zatížení její po dobu života případně vdovství pozůstalé vdovy. **P r v ý s o u d** návrhu vyhověl, **r e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Chce-li dědicův věřitel (§ 822 obč. zák.) po odevzdání pozůstalosti vésti exekuci na nemovitý statek, jenž dosud nebyl přepsán na jméno dědicovo, může žádati podle §§ 22 a 78 knih. zák. a § 350 odstavec třetí a čtvrtý ex. ř. na základě duplikátu odevzdací listiny, by dědic byl zapsán za vlastníka a by zároveň pohledávka věřitelova proti dědici byla hypotekárně zajištěna (viz rozhodnutí čis. 3780 sb. n. s.). Než v souzeném případě nelze této žádosti věřitelově vyhověti, ježto povinný jako dědic nenabývá neobmezeného vlastnictví, nýbrž jest na základě odevzdací listiny současně s vkladem jeho vlastnictví zapsati ve vl. čis. 2294 kat. úz. L. též zákaz zcizení a zatížení po dobu vdovství A. H. Tento zákaz platil by, jak správně doličuje odvolací soud, v případě jeho zápisu v knize pozemkové i proti třetím osobám, tudíž i proti vymáhajícímu věřiteli, takže se tento nemůže domáhati nuceného řízení práva zástavního podle § 350 ex. ř., může-li povinný jako dědic býti zapsán za vlastníka jen za současné poznámky zákazu zcizení a zatížení.

Čís. 14134.

Jde-li o ochranu poměrů ryze soukromoprávních, jsou příslušné k projednání a rozhodnutí rozepří o nich soudy, třebaž věc souvisí se sváděním veřejné vody; ustanovení §§ 75 a 87 moravského zemského zákona ze dne 28. srpna 1870 čis. 65 vztahuje se jen na věci, týkající se užívání, svádění nebo hrazení vody, pokud jsou upraveny vodním zákonem.

(Rozh. ze dne 1. února 1935, R II 435.)

Žalobce domáhá se na žalované náhrady škody proto, že žalovaná jednak se zavázala nahraditi mu škodu, jež mu vznikne tím, že propláchnutím potoka L. tekoucího ocitne se jeho mlýn bez vody, jednak, že žalovaná o propláchnutí potoka požádala správu údolní přehrady předstírajíc, že se dohodla se žalobcem co do náhrady škody. **P r v ý s o u d** nevyhověl námitce nepřipustnosti pořadu práva a vzav za prokázány údaje žaloby, uznal podle žaloby. **O d v o l a c í s o u d** nevzav za prokázáno, že mezi žalobcem a žalovanou došlo k tvrzené úmluvě o náhradě škody, vyhověl odvolání a žalobu pro nepřipustnost pořadu práva odmítl. **D ů v o d y:** Pokud napadený rozsudek mluví o zaviněné škodě, jde v podstatě o škodu, kterou snad způsobila správa přehrady vypuštěním vody na propláchnutí potoka, tedy vody veřejné. Aby správa přehrady